

ความสัมพันธ์ระหว่างการค้าปลีก และหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด

*สรรพพงศ์ ลิ้มปรีธารกุล

หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด หรือเรียกย่อๆ ว่า CGU ได้มีการกล่าวถึงในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 ในย่อหน้าข้อที่ 64 ถึง 78 ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้พยายามให้แยกการประมาณมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์แต่ละรายการออกจากกัน ซึ่งเจตนารมณ์แท้จริงคือ สินทรัพย์ชิ้นนั้นๆ สามารถสร้างกระแสเงินสดได้อย่างอิสระเองทั้งหมด ก็ให้แยกออกมา เช่น ธุรกิจมีการลงทุนในอาคารชุด (เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์) ตั้งในถนนเพลินจิตและให้เข้าเป็นสำนักงานทั่วไป แต่ธุรกิจหลักก็คือการผลิตเครื่องครัวเซรามิคส่งออกทั้งหมดโดยมีโรงงาน 1 แห่งที่สมุทรปราการ แต่ใช้สำนักงานขายและติดต่อลูกค้าต่างประเทศในกรุงเทพฯ ที่อาคารดังกล่าวเพียงบางส่วน (10% ของพื้นที่อาคารนั้น) ในลักษณะเช่นนี้มองได้ออกเป็น 2 CGU

ในบางธุรกิจ เช่น ห้างสรรพสินค้ามีหลายๆ Department Stores เช่น แผนกซูเปอร์ 1 ชั้น แผนกสินค้าสุขภาพบุรุษ 1 ชั้น แผนกสินค้าเด็กและสุภาพสตรี 1 ชั้น แผนก Food Center 1 ชั้น และแผนกสวนสนุก 1 ชั้น รวมทั้งหมด 5 ชั้น ในสถานะการณ์ที่ภาวะเศรษฐกิจ

ถดถอย ราคาอสังหาริมทรัพย์ลดต่ำลงและอาจเกิดการด้อยค่าของสินทรัพย์ขึ้น คำถามของผู้ปฏิบัติงานทางบัญชีคือ แต่ละแผนกควรแยกคิดคำนวณการด้อยค่าออกจากกันหรือไม่ เพราะนิยามของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด หมายถึง สินทรัพย์กลุ่มที่เล็กที่สุดที่สามารถระบุได้ว่าการใช้กลุ่มสินทรัพย์ดังกล่าวอย่างต่อเนื่องจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่อาจจะมองเห็น (Focus) ไปเพียงแค่สินทรัพย์ที่เห็นชัดเจนในการผลิต เช่น เครื่องจักร หรือโรงงานตามตัวอย่างในภาคผนวกของมาตรฐานฉบับนี้ นอกจากนี้ในตัวอย่างที่ 1 ของมาตรฐานได้ให้ตัวอย่างวิธีการวิเคราะห์ โดยพิจารณาเกี่ยวกับรายงานภายในว่ามีกรแยกประเมินผลการปฏิบัติงานและผลกำไรไว้หรือไม่ พิจารณาเพียงแค่สถานที่ตั้ง (Location) แล้วใช้เป็นข้อสรุปว่าเป็น CGU ที่แยกจากกันเลยนั้น ไม่ถือว่าเป็นเพียงพอและเหมาะสมเท่าใดนัก เพราะการจัดทำรายงานภายในของธุรกิจขึ้นกับระบบบัญชีและจุดมุ่งหมายการวัดผล ซึ่งอาจไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นอิสระของหน่วยงานที่ก่อให้เกิดเงินสดก็ได้ เช่น ธุรกิจอาจแยกย่อยออกเป็นกลุ่มสินค้าเพื่อหากำไรขึ้นต้นแต่ไม่แยกตาม

*อาจารย์ประจำคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและวิเคราะห์หลักทรัพย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย : บข.ม.
(บัญชีการเงิน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ร้านค้า หรือแยกเป็นทั้งรายสินค้าแต่ละแผนกแยกตามร้านค้าก็ได้ รายงานภายในจะแยกเป็นมิติ (Dimension) ต่าง ๆ ได้มากขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การบริหารที่ฝ่ายจัดการต้องการ

การพิจารณาความเป็นอิสระของกระแสเงินสดรับสุทธิ (ต้องมีการประเมินทั้งด้านรับและจ่ายของกระแสเงินสด) ถ้ามองในมุมย้อนกลับ กล่าวคือมองจากจุดเริ่มต้นการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์นั้น ๆ แทนการมองจากปัจจุบันที่พิจารณาว่ากระแสเงินสดแต่ละรายการมาจากสินทรัพย์ใด อาจทำให้เกิดมุมมองถึง CGU ที่ชัดเจนขึ้นและแยก CGU กับสินทรัพย์องค์กรรวมได้เหมาะสมขึ้น หลักเกณฑ์ดังกล่าวคือการพิจารณาในลักษณะเดียวกับเรื่อง Capital Budgeting ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประเด็นปัญหาที่ 1 กิจกรรมของบริษัทปูนซิเมนต์ จำกัด ซึ่งมีโรงงาน 5 แห่ง คือโรงงานท่าหลวง โรงงานแก่งคอย โรงงานทุ่งสง โรงงานลำปาง และโรงงานหล่มสัก แต่ละโรงงานอาจใช้กำลังการผลิตสนับสนุนการผลิตซึ่งกันและกันได้ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเทพฯ เป็น Main Distribution และดูแลการขายทั้งหมด แต่ละโรงงานต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายการผลิตและการบริหารในโรงงานและการตัดสินใจซื้อวัตถุดิบ การกำหนดตารางแผนงานการผลิตและถือสินค้าคงคลังด้วยตนเอง เพียงแต่สำนักงานใหญ่กำหนดนโยบายหลัก เช่น ให้มี Inventory Turnover ต้องคงไว้ระดับไม่น้อยกว่า 6 รอบของงวดบัญชี 1 ปี ส่วนนโยบายเกี่ยวกับลูกหนี้การค้า เจ้าหน้าที่การค้าดำเนินการโดยสำนักงานใหญ่ทั้งหมด บริษัทปูนซิเมนต์ จำกัด ควรจะพิจารณาแยกหน่วยสินทรัพย์อย่างไร หากในปีปัจจุบันมีข้อมูลจากปัจจัยภายนอกที่น่าเชื่อว่าแนวโน้มธุรกิจเกิดการถดถอยในระยะยาว วัตถุดิบหรือหินปูนเริ่มขาดแคลนและราคาจะปรับตัวสูงขึ้น ปัญหาของผู้ปฏิบัติงานคือ จะแยกพิจารณา CGU ออกอย่างไร และจะมองแยกเป็นแต่ละ CGU หรือรวมเป็นเพียง 1 CGU

หลักแนวคิดทางการเงินที่สามารถนำมาใช้ช่วยในการพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานบัญชีเรื่องการด้อยค่าคือ กระแสเงินสดส่วนเพิ่ม (Incremental Cash Flow) ในทฤษฎีการตัดสินใจลงทุน (Capital Budgeting) กระแสเงินสดที่ใช้ในกาตัดสินใจยอมรับโครงการหรือการจัดหาสินทรัพย์จะใช้ Incremental Cash Flow เป็นกระแสเงินสดที่เกิดจากการลงทุนนั้น ซึ่ง Incremental Cash Flow หาได้จากส่วนแตกต่างของกระแสเงินสดของกิจการในกรณีที่ตัดสินใจลงทุนในโครงการนั้น ๆ กับกรณีไม่ตัดสินใจลงทุนในโครงการนั้น

การใช้แนวความคิดในเรื่อง Incremental Cash Flow มาช่วยพิจารณาจะทำให้ได้ภาพชัดเจนขึ้น ถึงหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด และทำให้เห็นถึงสินทรัพย์ที่ต้องจัดรวมเป็นกลุ่มสินทรัพย์ขึ้นแทนการพิจารณาเครื่องจักร หรือหน่วยงานขายใด ๆ ที่อิสระจากการใช้งานร่วมกัน เนื่องจากขณะที่ตัดสินใจลงทุนนั้น กิจการคงไม่ได้ตัดสินใจลงทุนในที่ดินครึ่งหนึ่งสร้างโรงงานก่อนครึ่งหนึ่งและคอยพิจารณาตัดสินใจซื้อเครื่องจักรภายหลังแต่ค่าจัดหาที่ดิน โรงงาน ระบบสาธารณูปโภคเครื่องจักร ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สำคัญทำให้เกิดความพร้อมในการผลิตสินค้า ซึ่งที่กล่าวมาก็คือรายจ่ายทุน (Capital Expenditure หรือ CAPEX) นั่นเอง โรงงานต่าง ๆ จึงต้องพิจารณาเป็นกลุ่มสินทรัพย์ 1 CGU

อย่างไรก็ตามการเพิ่มประสิทธิภาพและการขยายกำลังการผลิต ซึ่งในการตัดสินใจลงทุนก็อาจพิจารณาด้วยแนวคิด Incremental Cash Flow ได้เช่นกัน แต่ไม่นำมาเป็นเกณฑ์พิจารณาแยกส่วนเครื่องจักรที่ประกอบรวมกันอยู่ในระบบการผลิตเดียวกันออกจากกัน เพราะการเพิ่มการผลิตโดยซื้อเครื่องจักรเพื่อขยายกำลังการผลิตหรือขยายโรงงาน ไม่อาจแยกกระแสเงินสดรับจากยอดรวมที่เกิดขึ้นว่าเป็นการขายที่เกิดขึ้น โดยกำลังการผลิตของเครื่องจักรใดแล้ว ก็ต้องพิจารณารวมเป็น 1 CGU

จากประเด็นปัญหาในข้อ 3 ทุกโรงงานมีได้ขายสินค้าแบ่งแยกตลาดของตนเองอย่างอิสระแม้การตัดสินใจด้านการบริหารทั้งหมดในการผลิต การควบคุมค่าใช้จ่ายและแผนการผลิตขึ้นอยู่กับแต่ละโรงงานก็ตามแต่ละโรงงานจึงเป็นเพียงหน่วยผลิตแต่ไม่ใช่เป็นหน่วยสร้างรายได้ แม้จะพิจารณาได้ว่าแต่ละโรงงานสามารถดำเนินกิจกรรมอิสระได้หากจะแยกตัวเองออกมา จึงควรรวม 5 โรงงานเป็น 1 CGU มากกว่าแยกเป็น 5 CGUs

ดังนั้นการพิจารณาหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด หรือ CGU (Cash Generation Unit) แบ่งได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 พิจารณาโครงสร้างของกระแสเงินสดรับหรือประเภทกระแสเงินสดรับแหล่งใดที่มีอิสระจากกัน แยกที่มาของกระแสเงินสดได้ชัดเจนหรือไม่ โดยปกติควรพิจารณาจากประเภทผลิตภัณฑ์และตลาดของผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 2 เมื่อแยกกระแสเงินสดรับออกได้แล้ว พิจารณาว่ากระแสเงินสดรับที่เกิดขึ้นมาจากการผลิตในส่วนใด เป็นการกระทบโดยรวม หรือแยกเฉพาะสำหรับการผลิตใด เช่น ตัวอย่าง บริษัทปูนซิเมนต์ ถ้าเศรษฐกิจถดถอยการใช้ปูนซิเมนต์ลดลง 20% กระทบการผลิตทุกโรงงาน หรือเฉพาะโรงงานใด โรงงานหนึ่ง สำนักงานใหญ่ได้รับคำสั่งซื้อลดลง 20% ทุกโรงงานได้รับผลกระทบเท่ากันที่ต้องลดการผลิตเหมือนกันยกเว้นได้รับคำสั่งจากส่วนกลาง สั่งให้ลดเป็นการเฉพาะกรณีไม่ถือว่าเป็นอีก ICGU เพราะไม่ได้มีอิสระในการตัดสินใจในการผลิต แต่ถ้าเป็นกรณีที่ผลิตปูนซิเมนต์ต่างประเภท เช่น โรงงานทำหลวง แก่งคอยและทุ่งสง ผลิตปูนซิเมนต์เทาใช้ในการก่อสร้างทั่วไป โรงงานลำปาง ผลิตเฉพาะปูนซิเมนต์ขาว และโรงงานหล่มสักผลิตปูนซิเมนต์สำเร็นรูป ถ้าเป็นลักษณะนี้พิจารณาแล้ว 3 CGU ได้เพราะกลุ่มผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน

ขั้นตอนที่ 3 เมื่อแยกลักษณะกระแสเงินสดรับและสินทรัพย์ที่เป็นหน่วยผลิตหลักออกได้แล้ว ต้องมาพิจารณาว่าใน 1 CGU นั้นมีเพียงสินทรัพย์นั้น รายการเดียวหรือต้องรวมหน่วยสินทรัพย์อื่นเข้าด้วยกันให้นำแนวคิดเรื่อง Capital Expenditure มาช่วยพิจารณา กล่าวคือ ถ้ากิจการจะลงทุนเพื่อให้ได้ Incremental Cash Flow (กระแสเงินสดส่วนเพิ่มที่ได้) แยกพิจารณามาจากขั้นตอนที่ 1 และ 2 รายการที่ต้องลงทุนหรือ CAPEX มีองค์ประกอบใดบ้าง รายการจ่ายทั้งหมดที่ใช้พิจารณาในการตัดสินใจถือเป็น 1 CGU

ขั้นตอนสุดท้าย ที่ใช้ร่วมพิจารณาแยกหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด คือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ (Operating Expense) ซึ่งได้แก่ ต้นทุนการผลิต ค่าใช้จ่ายการบริหารและขาย สำหรับผลิตภัณฑ์นั้น ๆ หากค่าใช้จ่ายที่เป็นสาระสำคัญที่ว่าไปเพื่อให้การดำเนินงานทางการตลาดเกิดขึ้น ไม่สามารถแยกออกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่แยกมาตามขั้นตอน 1 ถึง 3 แล้ว อาจจำเป็นต้องรวมพิจารณาผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รวมเป็น 1 CGU แทนการแยกเป็นหลาย ๆ CGU ดังเช่นตัวอย่าง บริษัทปูนซิเมนต์ จำกัด ซึ่งขายสินค้าประเภทเดียวกัน โดยมีส่วนกลางดำเนินการขายดูแลด้านการตลาดทั้งหมด ส่วนกลางเป็นหน่วยงานสำคัญต่อการเกิดกระแสเงินสดรับเข้ากิจการ จะตัดทิ้งไม่นำมาพิจารณาร่วมไม่ได้หรือบริษัทปูนซิเมนต์ต้องพิจารณาเป็น 1 CGU

เกณฑ์พิจารณานี้จะทำให้สามารถแยกหน่วยสินทรัพย์ที่เกิดให้เงินสดและ สินทรัพย์องค์กรได้ชัดเจนขึ้น ไม่เช่นนั้นจะทำให้เกิดความพยายามแยกสินทรัพย์ที่เป็นภาระออกไป เพื่อไปประเมินเพียงราคา ที่คาดว่าจะขายได้เพียงอย่างเดียว แต่ตัวโรงงาน เครื่องจักรอาจไม่เกิดการด้อยค่าขึ้นเพราะมูลค่าบัญชีโดยรวมยังต่ำกว่ามูลค่าจากการใช้ ซึ่งกระแสเงินสดที่จ่ายจากส่วนกลางในค่าใช้จ่ายในการขายอาจสูงจนมีนัยสำคัญที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันลดลงมาก จึงทำการแยกค่าใช้จ่ายส่วนกลางออก และสินทรัพย์บางอย่างออกแล้วเกิดการด้อยค่าเฉพาะสินทรัพย์ส่วนกลางรายการเดียว

แต่ความจริงในทางมูลค่าเศรษฐกิจ (Economic Value) ได้ลดลงต่ำแล้ว โดยรวมของอุตสาหกรรมนั้น ๆ

ตัวอย่าง ประเด็นปัญหาในการพิจารณาหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด

ประเด็นที่ 1 ธุรกิจห้างสรรพสินค้าที่มีแผนขยายสินค้า 5 แผนก็คือซูเปอร์มาร์เก็ต สินค้าเสื้อผ้าบุรุษ สตรีและเด็กสินค้าประเภทเครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน และศูนย์อาหาร

แนวทาง กระแสเงินสดรับอาจพิจารณาแยกได้ตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ชัดเจน ระบุส่วนงานได้ชัดเจน แต่เมื่อพิจารณาขั้นตอนที่ 3 และ 4 พบว่าการตัดสินใจลงทุนในเบื้องต้นมิได้พิจารณาแยกตามแผนกสินค้าแต่ CAPEX มองทั้งห้างสรรพสินค้าเป็น 1 Unit รวมกันก็ควรมองธุรกิจเป็น 1 CGU

ประเด็นที่ 2 กิจการที่ดำเนินการผลิตเป็นลักษณะครบวงจรการผลิต (Full Integration) เช่น ธุรกิจปิโตรเคมี บางบริษัทเพื่อสนับสนุนหน่วยงานผลิตอื่น ๆ ตั้งแต่ระบบการกลั่นก๊าซธรรมชาติเพื่อได้สาร Naphta แล้วนำเข้ากระบวนการต่อเนื่อง เข้าสู่อุตสาหกรรมขั้นปลาย (Downstream) เช่น เม็ดพลาสติก และผลิตภัณฑ์พลาสติกต่าง

แนวทาง ถ้าในส่วนการผลิตทั้งระบบสามารถตัดสินใจซื้อขายและผลิตได้อิสระ คือขายในเครื่องหรือขายตลาดภายนอก มีจุดแยกกระบวนการผลิตชัดเจนก็สามารถเกิดได้หลาย CGU แต่ถ้าผลิตเพื่อสนับสนุนการผลิตภายในและไม่มีความสามารถตัดสินใจในระดับปริมาณการผลิตการขายเองแล้ว ทั้งกระบวนการผลิตตั้งแต่ Upstream ถึง Downstream ควรรวมเป็น 1 CGU

ประเด็นที่ 3 ธุรกิจขนาดใหญ่มีหลายสาขา แต่ละสาขาดำเนินกิจกรรมได้อย่างอิสระ สินค้าจัดซื้อโดยสำนักงานใหญ่ แต่จัดซื้อโดยใช้เกณฑ์สินค้าที่ต้องการของแต่ละสาขาที่จะใช้ระบบ Online ทำให้ส่วนกลางทราบโดยตลอดว่าสำนักงานใด โดยรวมลดต่ำถึงจุดควรสั่งซื้อจะสั่งซื้อพร้อม ๆ กันแล้วกระจายไปตามสัดส่วน

สินค้าที่แต่ละสาขาขาด หรือลดลงไปจากระดับที่ควรจะมีไว้งบประมาณการส่งเสริมการจำหน่าย ดำเนินการโดยส่วนกลาง แต่มีจำนวนไม่มากนัก โดยส่วนกลางจะประเมินความสามารถทำกำไรแต่ละสาขา และปันส่วนงบประมาณการจำหน่ายเท่ากันในทุกสาขา

แนวทาง กรณีนี้จัดแยกแต่ละสาขาเป็น 1 CGU ได้

ประเด็นที่ 4 ธุรกิจขายอาหาร Fast Food มีหลายสาขาโดยรับ Franchise มาจากต่างประเทศ ดำเนินการขายโดยอิสระ การจัดซื้อวัตถุดิบควบคุมคุณภาพโดยส่วนกลาง การส่งเสริมการขายรับนโยบายจากส่วนกลางแต่ละสาขา ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายเอง เช่น จำนวนของแถมที่จะแจก จำนวนแผ่นพับโฆษณาที่ต้องการ สำนักงานใหญ่เพียงเป็นผู้จัดหาตามประสงค์แต่ละสาขา

แนวทางการพิจารณา CGU ให้ถือเป็นแต่ละสาขาเป็น 1 CGU

ประเด็นที่ 5 ธุรกิจประกันชีวิต เปิดสาขาทั่วประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการบริการแก่ลูกค้าในการชำระเบี้ยประกัน ขณะเดียวกันก็ใช้เป็นสำนักงานขายซึ่งผู้จัดการสาขาสามารถสร้างทีมงานขายและบริหารงานอิสระ บริษัทประกันชีวิตลงทุนในสาขาโดยจัดซื้ออาคารสำนักงานและอุปกรณ์สำนักงาน ยกเว้นบางสาขาที่จัดหาโดยทำสัญญาเช่าระยะยาว ค่าใช้จ่ายประจำแต่ละสาขาควบคุมด้วยระบบงบประมาณจากส่วนกลาง

แนวทาง ไม่ควรพิจารณาแต่ละสาขาเป็น 1 CGU การเปิดแต่ละสาขามีได้มีวัตถุประสงค์หลักในการจัดหากระแสเงินสดเพื่อดำเนินงานอิสระ รายได้ที่เกิดขึ้นถูกส่งตรงเข้าสำนักงานใหญ่ ค่าใช้จ่ายขึ้นกับส่วนสำนักงานใหญ่ที่จัดสรรให้แม้แต่ละสาขาจะประมาณความสามารถของการจัดหาค่าเบี้ยประกันได้อย่างอิสระตามเขตการขายแต่ละสาขา แต่ค่าใช้จ่ายหลักในการดำเนินธุรกิจมีศูนย์รวมอยู่ที่สำนักงานใหญ่

บทสรุป

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 36 เรื่องการต้อยค่าของสินทรัพย์ เป็นเรื่องที่มีประเด็นปัญหาที่มีมุมมองได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ

1. ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาตามมาตรฐานการบัญชีหรือเป็นประเด็นปัญหาทางบัญชี คือ

1.1 เมื่อไรจะเกิดการต้อยค่าสินทรัพย์หรือเกณฑ์การรับรู้การต้อยค่าเกิดเมื่อใด

1.2 รายการใดในทางบัญชีที่ต้องมีการประเมินต้อยค่า

1.3 หลักเกณฑ์ในการวัด (Measurement) การต้อยค่าของสินทรัพย์

1.4 วิธีการบันทึกบัญชีขั้นต้น และวิธีการทางการบัญชีรวมถึงการกลับรายการการต้อยค่า

2. ปัญหาในทางปฏิบัติที่ต้องใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีทางการเงิน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่นำเชื่อถือของ Value in Use หรือมูลค่าจากการใช้

2.1 ปัญหาในการประเมินข้อบ่งชี้ที่ได้เกิดหรือจะเกิดในอนาคตอันใกล้ มีจนผลกระทบต่อกระแสเงินสดในอนาคต

2.2 การวัดมูลค่าจากการใช้เป็นข้อมูลประมาณการ และข้อสมมติฐานเกือบทั้งสิ้นจึงขึ้นอยู่กับ (Subject to) ความเข้าใจทฤษฎีการเงิน มิใช่เพียงการหยิบข้อมูลดิบที่มีอยู่มาใช้ได้ทันที ซึ่งมูลค่าจากการใช้ความจริงคือแนวคิดเรื่อง Present Value หรือ Time Value of Money ซึ่งเป็นแนวความคิดพื้นฐานทางการเงินและปัญหาของวิชาการทางการเงินยังมีปัญหาที่ยังตอบให้ชัดเจนไม่ได้ คือการวัดความเสี่ยงและผลตอบแทนที่ถูกต้องในอนาคต ความสัมพันธ์ผลในอดีตกับความคาดการณ์ในอดีตอาจไม่เชื่อมโยงสัมพันธ์ตามรูปแบบจำลองทางคณิตศาสตร์เลยก็ได้

2.3 การประยุกต์อัตราคิดลดด้วยการนำเอาอัตราผลตอบแทนการลงทุนที่กิจการใช้ในการตัดสินใจลงทุนเป็นเกณฑ์วัดเบื้องต้น สามารถนำมาใช้ได้เพียงแต่กิจการต้องมีแนวทางปฏิบัติที่สม่ำเสมอในการตัดสินใจทุกครั้งที่ใช้อัตราผลตอบแทนพิจารณายอมรับหรือปฏิเสธโครงการ เช่น กิจการจะตัดสินใจลงทุนในโครงการใดก็ตามที่ให้ค่า IRR มากกว่าระดับ 18% ทุกๆ โครงการที่ผ่านมามีหลักฐานชัดเจนถึงการอนุมัติและตัดสินใจที่ 18% เสมอ ก็สามารถนำเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้เป็นอัตราคิดลดตามมาตรฐานฉบับที่ 36 ได้❖❖